N a j v y š š í s ú d **3 Tdo 17/2012**
Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 18. apríla 2012 v trestnej veci obvineného **A. L. pre zločin vydierania** podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Bratislave I pod sp. zn. 6T 23/08, o dovolaní, ktoré podal obvinený A. L., zastúpený obhajcom Mgr. B. Š., advokátom v Bratislave proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo 4. decembra 2009, sp. zn. 6T 23/08, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2010, sp. zn. 1To 23/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného A. L. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 4. decembra 2009, sp. zn. 6T 23/08, bol obvinený A. L. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

7. mája 2007 v čase okolo 12.00 hod. v B. fyzicky napadol poškodeného I. V. strčiac do neho zozadu, pričom počas tohto žiadal od poškodeného peniaze, následne po tom, čo sa ho poškodený spýtal „čo ti mám ja dať peniaze, čo blúzniš?“ tohto prenasledoval, idúc po D. ulici smerom k T., kde pred hotelom M. poškodeného opätovne fyzicky napadol udrúc ho zozadu, následne idúc smerom k M. ulici udrel poškodeného do oblasti tváre, vytiahol na neho vreckový nožík a opätovne od neho žiadal peniaze vyhrážajúc sa mu pri tom slovami „mám ti vraziť nôž do brucha alebo do chrbta?“, pričom však k ďalšiemu útoku na poškodeného nedošlo.

Z to bol obvinenému A. L. podľa § 189 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 28. mája 2007, sp. zn. 4T 102/06, a v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III z 12. februára 2008, sp. zn. 46T 3/2008, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. súd oslobodil obvineného A. L. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I, sp. zn. 3Pv 351/07, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Poškodenú spoločnosť T., IČO: X. podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Na základe odvolania obvineného Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 21. apríla 2010, sp. zn. 1To 23/2010, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného L. odsúdil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III z 12. februára 2008, sp. zn. 46T 3/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. februára 2009, ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II

z 19. februára 2009, sp. zn. 0T 44/09, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. februára 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinený A. L. prostredníctvom obhajcu Mgr. B. Š., advokáta v B., podal proti obom súdnym rozhodnutiam dovolanie. Odôvodnil ho poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V podrobnostiach obvinený uviedol, že spáchanie trestného činu, pre ktorý bol odsúdený od začiatku popieral. Je pravdou, že s poškodeným V. sa dostal do potýčky, ale nevyhrážal sa mu, nenútil ho niečo násilím alebo hrozbou násilia konať a nevytiahol na neho vreckový nôž.

Pri hodnotení dôkazov súd nevzal do úvahy zásadu „in dubio pro reo“ a napriek tomu, že existuje len tvrdenie poškodeného stojace proti jeho výpovedi a výpovediam svedkov M. a Š., odsúdil ho pre trestný čin vydierania so zbraňou.

Vyslovil presvedčenie, že v jeho konaní mohlo ísť o priestupok, maximálne o prečin výtržníctva v zmysle § 364 Tr. zák. Neexistuje žiaden dôkaz (okrem výpovede poškodeného), ktorý by odôvodňoval posúdenie skutku ako trestného činu podľa § 189 Tr. zák.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 4. decembra 2009, sp. zn. 6T 23/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21. apríla 2010, sp. zn. 1To 23/2010, bol porušený zákon v neprospech obvineného, tieto rozhodnutia zrušil a Okresnému súdu Bratislava I prikázal vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

Námestníčka Okresnej prokuratúry Bratislava I vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného A. L. uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením obvineného o jedinom usvedčujúcom dôkaze – výpovedi poškodeného V.. Svedok I. Š. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní potvrdil priebeh skutku, konkrétne, že obvinený prenasledoval poškodeného V. a od tohto niečo žiadal.

Podané dovolanie považuje za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) konal o tomto dovolaní vzhľadom na § 567j ods. 6, ods. 7 Tr. por. v intenciách Trestného poriadku v znení účinnom do 31. augusta 2011. Konštatoval, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, za splnenia podmienky o podaní dovolania len prostredníctvom obhajcu, na mieste a zákonnej lehote, v ktorej možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (identickým s aktuálnym znením), možno dovolanie podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku, však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. tento dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa písmena „i“ predmetného ustanovenia.

V posudzovanom prípade skutková veta rozsudku súdu prvého stupňa prevzatá súdom odvolacím nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ale prísnejšie trestného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ako ho správne kvalifikovala obžaloba.

Podstatný znak zločinu lúpeže spočíva na rozdiel od zločinu vydierania v tom, že „vyslovené zlo“ hrozí bezprostredne a okamžite. Už hrozbou bezprostredného násilia pri úmysle zmocniť sa peňazí napadnutého, je trestný čin lúpeže dokonaný.

Zo znenia skutkovej vety rozsudku je zrejmé použitie násilia i hrozby bezprostredného násilia (... fyzicky napadol poškodeného ... udrel poškodeného do oblasti tváre, vytiahol na neho vreckový nožík ... vyhrážajúc sa mu slovami „mám Ti vraziť nôž do brucha alebo chrbta?). Rovnako je v skutku obsiahnutý úmysel obvineného smerujúci cez takéto konanie k zmocneniu sa cudzej veci (... počas tohto žiadal od poškodeného peniaze ... žiadal peniaze vyhrážajúc sa mu slovami ...).

Z uvedeného je zrejmé, že dôvod dovolania je v neprospech obvineného A. L.. keďže ale dovolanie je podané v jeho prospech, nie je možné toto pochybenie oboch nižších súdov napraviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 18. apríla 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová